

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1611-4/2016
Érkezett:	2016 NOV 29.
Példány:	3
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	←

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45. számHivatkozási szám: IV/1611-3/2016Tárgy: Hiánypótlás**Tisztelt Alkotmánybíróság!**

Alulírott [REDACTED] indítványozó a korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm [REDACTED] egyéni ügyvéd [REDACTED] útján - a T. Alkotmánybíróság IV/1611-3/2016 ügyszámú tájékoztató levele alapján, az Alkotmánybírósághoz 2016. szeptember 22. napján érkezett

alkotmányjogi panaszt kiegészítem

az alábbiak szerint:

I. A T. Alkotmánybíróság hivatkozott tájékoztatásában felhívta az indítványozó figyelmét arra, hogy az indítványával támadott bírósági **ítéletek indoklása** nem alkalmazta az indítvánnyal támadott jogszabályt, a Be.70.§ (7) bekezdésének rendelkezéseit, erre való tekintettel az indítványozó nem kérheti, az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint a jogszabály alaptörvény ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

Az Abtv. 26.§ (1) bekezdése szerint: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az **ügyben folytatott bírósági eljárásban** alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Indítványozó határozott álláspontja szerint, figyelemmel arra, hogy az alapul szolgáló büntetőeljárásban terhelként szerepelt, valamint arra, hogy vele szemben a Nyíregyházi Törvényszék az **eljárása során** a Be. 70. § (7) bekezdésének **alkalmazásával** nem biztosította a tisztességes eljárás minimális szintjét, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, illetve nem áll rendelkezésére jogorvoslati lehetőség az alábbiakban kifejtett indokok alapján, nincs akadálya annak, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján, érdemben elbírálja panaszát.

Az indítványozó álláspontját támasztja alá a 2016. szeptember 22. napján érkezett alkotmányjogi panasz, 3. számú mellékleteként benyújtott, 2.Bf.641/2015/6. számú nyilvános ülésről készült jegyzőkönyv 1. oldal utolsó előtti bekezdése: **„A tanács elnöke tájékoztatja a védőt, hogy nem kereste jelzéssel érkezett vissza a vádlott idézése, amely a Be. 70. § (7) bekezdése szerint szabályszerűen kézbesítettnek tekintendő.”**

A IV/1611-3/2016. számú tájékoztatásból viszont egyértelműen kitűnik, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság érthetetlen módon az ítélet indoklásához köti az alaptörvény ellenes jogszabály-alkalmazását, szemben a törvényben megfogalmazott, egyértelmű meghatározással, mely eljárási cselekményhez köthetőként definiálja a jogszabály alkalmazását.

Utóbbi értelmezés helyességét támasztja alá az Alkotmánybíróság **22/2014. (VII. 15.) AB határozata**. A határozat 28. bekezdés 2.1 pontja szerint, a tisztelt Alkotmánybíróság azért tartotta jogosultnak az indítványozót, mert vele szemben a bíróság, – *a fellebbezési nyilvános tárgyalásról felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint* – **„az eljárásban alkalmazta a Be. támadott rendelkezését**. Az indítványozó a törvény előtti egyenlőségre hivatkozva kéri a Tisztelt Főtitkár Úrtól álláspontjának felülvizsgálatát, az indítványozó javára való megváltoztatását.

A tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvény elfogadását megelőzően, több alkalommal foglalkozott a hivatalos irat postai kézbesítéséhez fűződő, bírósági és más hatósági eljárásban általánosan érvényesülő vélelem megdöntésének lehetőségével, melynek során neves alkotmánybírók alkotmányos aggályokat fejezték ki a törvényi rendelkezés hiányosságai, disszonanciái miatt.

A **46/2003. (X. 16.) AB** határozat külön véleményében, Dr. Erdei Árpád alkotmánybíró azon véleményének adott hangot, hogy az előbbieken megnevezett határozat 1. pontjában megállapított jogalkotói mulasztás megszüntetése esetén is a kézbesítési vélelem megdöntése során, gátja lehet az alkotmányos szabályozás gyakorlati érvényesítésének. **Ugyanis „ a bizonyítási teher az irat küldőjével és a kézbesítésben technikai szerepet betöltő szolgáltatóval szemben a vélelemmel érintettet terheli. Az érintett azonban objektíve nem rendelkezik, nem is rendelkezhet a bizonyítás eredményességéhez szükséges és az azt lehetővé tévő eszközökkel”**

Tulajdonképpen egyedül a bíróság postakönyve az, amely bizonyítja, hogy a küldemény feladásra került. Az ezt követő folyamat, a szolgáltató tevékenysége ellenőrizhetetlen, így állításával szemben az ellenbizonyítás kizárt. A kézbesítési vélelem megdöntésének lehetetlensége, a sikeres jogorvoslat kizártsága viszont alkotmányos jogokat sért, **„mert a vélelem megdöntésének folyamatába ellenőrizhetetlen bizonytalansági tényezőket épít be, s ezek döntő módon érinthetik annak az eljárásnak kimenetelét, amellyel a kézbesítés kapcsolatos.”**

Továbbá, Dr. Erdei Árpád alkotmánybíró úr álláspontja szerint: „A kézbesítési vélelemmel szembeni bizonyítás gyakorlati lehetetlensége ugyanakkor az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében foglalt jogorvoslati jogot is kiüresíti: a vélelemre alapított hatósági, illetőleg bírósági döntés ellen a jogorvoslat elvileg sem kecsegtet sikerrel.”

Az indítványozó álláspontja szerint az alábbi alkotmánybíróvási határozat értelmében nincs annak jogi akadály, hogy az indítványában felvetett alaptörvény-ellenesség megvitatását újból napi rendre tűzze a T. Alkotmánybíróvási:

„Az Alkotmánybíróvási azokra az alapértékekre, emberi jogokra és szabadságokra, továbbá alkotmányos intézményekre vonatkozó megállapításai, amelyek az Alaptörvényben nem változtak meg alapvetően, érvényesek maradnak. Az előző Alkotmányon alapuló alkotmánybíróvási döntésekben kifejtett elvi jelentőségű megállapítások értelemszerűen irányadók az Alaptörvényt értelmező alkotmánybíróvási döntésekben is. Ez azonban nem jelenti az előző Alkotmányon alapuló határozatokban kifejtettek vizsgálódás nélküli, mechanikus átvételét, hanem az előző Alkotmány és az Alaptörvény megfelelő szabályainak összevetését és gondos mérlegelést kíván. Ha az összevetésnek az az eredménye, hogy az alkotmányjogi szabályozás változatlan vagy jelentős mértékben hasonló, az átvételnek nincs akadálya.” {22/2012. (V. 11.) AB határozat, Indokolás [40]–[41]}

Az indítványozó álláspontja szerint, alaptörvény-ellenes és méltánytalan az önhibáján kívül vétlen állampolgárt megfosztani a jogorvoslat lehetőségétől.

A Nyíregyházi Törvényszék azzal, hogy a Be. 70. § (7) bekezdésére hivatkozva kézbesítettnek tekintette a 2016. június 1-jei eljárási cselekményre szóló idézést, megfosztotta az indítványozót az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében biztosított jogának gyakorlásától.

A jogorvoslat tényleges igénybevételének híján, az indítványozó a fellebbviteli eljárás során nem tehetette kétségessé az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát, nem adhatta elő személyes védekezését a vádakkal szemben, nem kifogásolhatta a szakértő kirendelésének hiányát a valós gazdasági események bizonyítására, nem kifogásolhatta, hogy a csődbűncselekmény vélelme csupán egy revizori jelentésen alapszik, amit a Nyíregyházi Törvényszék Büntető Kollégiumának vezetője szerint is jogszabálysértőnek tartott pályaművében: ha „a vádhatóság úgy emel vádat, hogy a bizonyítékok köre hiányos, például gazdasági ügyekben az igazságügyi könyvszakértői véleményt revizori jelentéssel próbálják pótolni, ami a Be. 99.§ (1) bekezdésébe ütközik.”

A Be.361.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a nyilvános ülésre a vádlottat megidézi, mely megjelenési kötelezettséggel jár. A részvétel kötelező voltát támasztja alá a Kúria jogértelmezése is (BH 2013. 209.)

A felsőbbbíróvási döntés szerint, a másodfokú bíróság a fellebbezés elintézésére kitűzött nyilvános ülést nem tarthatja meg a vádlott távollétében, ha idézése nem tekinthető szabályszerűnek. Az eljáró bíróság annak ellenére szabályszerűnek tartotta az idézést, hogy a fellebbviteli ülésen a terhelt kirendelt védője jelezte, védelem nem kapott idézést a 2016. június 1-jei eljárási cselekményre. A kirendelt védő jelezte, védelem mindenféleképpen szeretné kifejteni személyes védekezését a váddal szemben.

A Be. törvényben foglalt alapelvek értelmében biztosítani kell, hogy a vádlott azonos esélyekkel vehessen részt a büntető eljárásban, a részt vételhez viszont elengedhetetlenül szükséges, hogy a terheltnek tudomása legyen az ellene folyó eljárási cselekményről. Jelen esetben nem róható fel a terheltnek a tudomásszerzés hiánya, a vádlott önhibáján kívül nem adhatta elő személyes védekezést az eljáró tanács tagjai előtt, az eljáró bíróság megfosztotta őt a tisztességes eljárás nélkülözhetetlen elemétől, a személyes védekezés lehetőségétől, ez által sérült az Alaptörvényben deklarált védelemhez való joga is.

A 2016. szeptember 22. napján T. Alkotmánybírósághoz érkezett beadványom hivatkozott cikkeiben megjelenő tisztességes eljáráshoz való jog büntetőügyi eljárásjog kontextusában azt jelenti, hogy a bírósági eljárás minden mozzanatában meg kell, hogy feleljen az alapvető rendelkezéseknek.

Biztosítani kell a fegyveregyenlőség elvének érvényesülését, hogy mindenki egyenlő és azonos esélyekkel vehessen részt az eljárásban. Eszerint a tisztességes eljárás lényege, hogy minden fél (vád-terhelt) azonos jogokat gyakorolhasson és minden felet azonos kötelezettségek terhelnek

Jelen büntető eljárásban a terhelt nem gyakorolhatott azonos jogokat a váddal, bizonyítási indítványait egy kivétellel nem fogadta el az elsőfokú bíróság, nem idézte be a terhelt álláspontját igazoló érdektelen tanúkat, nem zárta ki az emberi jogok sérelmével beszerzett bizonyítékokat, szakértő kirendelését mellőzte a C 498530 bevételi pénztárbizonylat fiktív voltának megállapítására, mindezzel a vád egyoldalú támogatása valósult meg, ezért a terhelt részéről sérült a tisztességes eljáráshoz való jog.

II. A T. Alkotmánybíróság tájékoztatás alapján az indítvány nem tartalmaz kellő alkotmányossági szempontú indoklást arra nézve, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait mennyiben és miért sértik.

A támadott ítélet teljes egészében sérti az Alaptörvényben biztosított jogomat, mivel a kifogásolt jogerős döntés magát a jogorvoslat lehetőségét zárta ki, egyrészt kiüresítette az elsőfokú eljárással szembeni jogorvoslati lehetőséget, másrészt a távollétemben meghozott jogerős döntéssel szemben csak a kétséges kimenetelű rendkívüli jogorvoslat lehetősége adatott, mely az esetleges eredményesség esetén is számomra indokolatlan sérelemmel, hátránnyal jár.

A támadott ítélet azért sérti az Alaptörvényben biztosított jogomat, mert az Alaptörvény mindenki számára biztosítja a pártatlan bírósági eljáráshoz való jogot, ebből azonban a támadott jogerős ítélet engem teljes egészében kizárt. A támadott ítélet ugyanis az eljárási szabályok súlyos megsértésével jött létre.

Miután az indítványozó többszöri kérése ellenére sem kapta kézhez a 2016. június 1-jei eljárási cselekményre az állítólag postára adott idézést, ezáltal az idézés szabályszerűségét közel félév távlatában sem tudta igazolni a Nyíregyházi Törvényszék.

A perrendbeli szabályok sérelmével meghozott **2.Bf.641/2015/6.** számú jogerős ítélet egyben az Alaptörvényben megalapozott jogaim sérelmével született meg. Továbbá, nem nevezhető pártatlannak az olyan eljárás, amelyben az amúgy is kiszolgáltatott helyzetben lévő címzett nyilatkozatát, - mi szerint nem kapott szabályszerű értesítést a nyilvános ülésre - **indoklás nélkül** figyelmen kívül hagyta az eljáró bíróság.

Kérem, hogy az ügygel kapcsolatban a T. Alkotmánybíróság keresse meg és szerezze be az indítvánnyal támadott büntető eljárás iratait, a Nyíregyházi Törvényszék postakönyvének azon másolatát, mely a június 1-jei eljárási cselekmény idézésének postázását támasztják alá.

Az eredetileg előterjesztett alkotmányjogi panaszomban, valamint a jelen beadványban foglalt hiánypótlás alapján kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság a beszerzett bírósági peres iratok alapján állapítsa meg a jelen alkotmányjogi-panasz tárgyát képezőként bírói döntés alaptörvény-ellenességét és erre való tekintettel semmisítse meg mind a Nyíregyházi Járásbíróság 11.B.1310/2013/60. számú elsőfokú ítéletét, mind a Nyíregyházi Törvényszék 2.Bf.641/2015/6. számú II. fokú ítéletét és utasítsa a Nyíregyházi Járásbíróságot az ügyben új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára.(Abtv 43 § (1), (2) bek.)

Ismételten kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság függesse fel a fent hivatkozott jogerős határozat végrehajtását.

Debrecen, 2016. november 20.

Tisztelettel:

